

LEVELESTÁR.

Bohuniczky Szeff. Ilyen nevű szerzőtől találunk prózai írást a Nyugat egyik legújabb számában. A kicsinyített keresztnevek használatának epidémiája már az írói nevekre is áterjedt. Tersánszky Józsi Jenő kezdte, aztán Flatt Zsóka és mások folytatták ezt az elemistás ízléstelenséget, amely az irodalom komolyságát a boudirok és kabarék kedélyes nivójára akarja leférfitlanítani. Varga Zsiga névvel nem lehet senki nagy költője a magyar irodalomnak, amely minden időkből a nemzet halálosan komoly problémáival kapcsolódott össze. — *Surányi Miklós.* Vasárnapi krónikájában azt állítja, hogy Budapesten mindenki ismeri azt az öreg költőt, aki a világ minden nyelvéből fordít, vannak specialitásai, XIV. és XV. századbéli francia és angol költői, akiket senki sem ismer, de akiket az öregúr híres költőkké tett meg a pesti napilapok tárcarovataiban. A saját neve alatt semmit sem fogadtak el tőle, de el voltak ragadtatva nemlétező költőkből készült fordításaitól... Örömmel vennők, ha az illető öreg költőnek megtudhatnók a nevét. Szívesen közöljük a verseit is — saját neve alatt — a Széphalomban. — *A túlnépesedés problémái.* Ne gondolja, hogy amért egy kitűnő folyóirat cégérnek kiakasztja a címlapjára Bethlen István nevét, abból okvetlen következik, hogy a folyóirat Bethlen István politikáját követi. Lám ez a folyóirat megállapította, hogy a valóság sokkal súlyosabb numerus clausust tenne szükségessé és ugyanakkor a Bethlen kormány a numerus clausus könnyítését határozta el. Ami pedig a túlnépesedéstől való ijedelmet illeti, arra maga a kormány egyik tagja, Klebelsberg Kunó gróf adta meg a legtalpraesettebb választ: „... a magyar gyermek, a magyar élet védelme a neonacionalizmusnak egyik legközelebbi célja... Ezért tartom oly veszedelmesnek a túlnépesedés jelszavának beledobását a közudatba és ezért bámulom Mussolinit, aki az olasz külpolitika expanzivitását az olasz anya termékenységével, az olasz nemzet bámulatos természetes szaporodásával indokolja. A szerbek és románok jól szaporodnak, mi lesz velünk, a magyar család züllesztésével, ha a természetes szaporodás versenyében elmaradunk?” (Nemzeti Újság, jan. 29.) — *Az Ungarische Jahrbücher címe.* Verebekre nem lövünk ágyúval. Nem is polemizálunk Moór Elemér és Barta János nevű külföldön élő hazánkfiaival, akik ahelyett, hogy idehaza elmondanák — nem bánjuk: minél nyersebben — kritikai megjegyzéseiket, a külföld előtt diszkreditálják a magyar tudományosságot. Melich János a Nyelvtudományi Társaság elnöki székében már szóváltette ezt a nemzetgyilkos kritikát. A német Schünemann jogosan kritizálhat bennünket (v. ö. Magyar Szemle 1927: 320/a), bizonyára meg is kapja érte a jutalmát. Megszoktuk már, hogy német barátaink gyűlölettel és lenézéssel írjanak rólunk. De mit érdemel az a szépreményű magyar ifjú, aki az Eötvös kollégiumból kikerülve a berlini magyar intézet éltető falai között ezzel a mondattal denuncziálja a magyar irodalomtudományt: „Zolnai ist jedenfalls ein gutgläubiger Mensch, wenn er glaubt, die ungarische Literaturwissenschaft sei wirklich schon dort, wo er sie hinstellt“ — ? (Ung. Jahrbücher 1927: 250.) A magyar irodalomtudomány színvonala nem szorul védelemre a Barta Jánosokkal szemben, akik eddig még egy milliméterrel sem járultak hozzá ennek a nivónak emeléséhez. — *Ne várjon újabb felszólításra (amit nem kíván, törölje), adja még ma postára a csekket, mert Ön máris helyesen érzi, hogy a tiszta „Alfa” cellulózéból készült, eredeti angol gyártmányú, pehelykönnyű nyomópapír és tartós*

előképpapíros páratlan ajándék a világ szemléinek körében. Ön sose szégyelje magát, hogy Ön még mindig nem fizetett elő az Ön által nagyrabecsült folyóira-ra. Ön derék és túlnépesedve is jó Középosztály, Ön sebesült éremmel, hadikölcsönnel és bélistával dekorált Magyar Mihály és az Ön ízlése elfordul attól az üzleti szellemtől, amely azt hiszi, hogy Ön annyira naiv, hogy „bedől” erre a parasztfogás-nak nevezhető propaganda-modorra. Ön előkelő folyóirattól nem áru-ismét és kitűnő angol kalikó-vásznat vár (darabonként 1 P 50 f.-ért), hanem a sokat emlegetett Magyar Lélek megértését. Ön megbocsátja nekünk, hogy a demokrata reklámstílus hatása alatt minden mondatunkban háromszor Önnek szólítottuk Önt. — *Többeknek.* Folyóiratunk barátai gyakran kérdezik, hogy a Széphalom miért nem foglalkozik a magyar falu szociális problémáival. Ezt a pontot nem zárjuk ugyan ki a programunkból és Alföld-rovatunk nyitva áll ilyen természetű közleményeknek, de mégis át kell engednünk ezeket a kérdéseket más kitűnő folyóiratoknak, amilyen például a Magyar Nép, A Falu, a Társadalomtudomány és a Magyar Szemle, vagy a Századunk. A Széphalom nem az Alföld exotikumát és csodabogarait akarja fölfedezni a fővárosi szociológusok számára, hanem esztétikai kulturát óhajt teremteni a centrifugális erők felhasználásával. Nem politikum, hanem politikamentes, öncélú tudomány és irodalom felé törekszünk. Különb minden program helyett beszélnek közleményeink. — *Steglitz tragédia.* Wedekindet igazán nem lehet felelőssé tenni ezért a borzalmas históriáért, amit egyes orgánusok — enyhe szóval és irodalomsértő ízléstelenséggel — „tavaszébredéssé” glorifikálnak. Az Élet fantáziája fölülmulja a legperverzbb naturalista író cinikus elképzeléseit is. Ha regényíró adja közre ezt a tragédiát, az ügyész bizonyára elkoboztatja és a kelmei kritika megállapítja róla, hogy a gonosz szándékú író sötétre hamisítja, valószerűtlenné torzítja a valóságot.